

**ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลัก
เศรษฐกิจพอเพียง ของประชาชนในเขตตำบลอากาศ อำเภอบ้านดง
จังหวัดสกลนคร**

**Economic Factors Influencing Personal Financial Planning Based
on the Sufficiency Economy Principle in Akat Sub-District, Akat
Amnuay District, Sakon Nakhon Province**

สุมินทร บำธธรรม¹, ดวงฤดี อุ¹, ยุพิน เรืองแจ้ง¹, จิราภา ชาลาธรวาวัฒน์² และเมธาวี ไกรบุตร³
Sumintorn Baotham¹, Duangrudee Wu¹ Yupin Ruangchang¹ Jirapa
Chalatharawat², Metawee Kaiboot³
e-mail:sumintorn@hotmail.com

(Received: 2023-05-23; Revised: 2023-09-06 ; Accepted: 2023-09-20)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลอากาศ อำเภอบ้านดง จังหวัดสกลนคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย และอัตราดอกเบี้ย มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านภาวะเงินเพื่อไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

คำสำคัญ : ปัจจัยทางเศรษฐกิจ; การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล;หลักเศรษฐกิจพอเพียง

¹อาจารย์ประจำคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
วิทยาเขตสกลนคร

²อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
อีสาน วิทยาเขตขอนแก่น

³นักศึกษาหลักสูตรบัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร

¹Lecturer of Faculty of Industry and Technology, Rajamangala University of
Technology Isan, Sakon-Nakhon Campus

²Lecturer of Faculty of Business Administration and Information Technology,
Rajamangala University of Technology Isan, Khonkean Campus

³Students of Bachelor of Accountancy, Rajamangala University of Technology
Isan, Sakon-Nakhon Campus

ABSTRACT

The objective of this research was to study the economic factors influencing personal financial planning based on the sufficiency economy principle in Akat sub-district, Akat Amnuay District, Sakon Nakhon Province. The questionnaire was used as a tool to collect data from a sample of 400 people. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, correlation analysis and multiple regression analysis.

The results showed that income-expense and the interest rate were economic factors that had a statistically significant influence on personal financial planning based on the sufficiency economy principle. The inflation had no influence on financial planning according to the sufficiency economy principle.

Keywords : Economic Factors; Financial Planning; Sufficiency Economy Principle

บทนำ

สืบเนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่ส่งผลกระทบไปทั่วโลกเป็นวงกว้าง เริ่มต้นจากการมีผู้ติดเชื้อในประเทศจีน และแพร่กระจายไปทั่วโลก อันส่งผลให้เกิดผู้เจ็บป่วยและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจครั้งเลวร้ายที่สุด วิกฤตครั้งนี้ส่งผลให้เกิดการกักกันที่สูงขึ้น และสำหรับประเทศไทย การแพร่ระบาดของ COVID-19 กระทบไปถึงการชะงักงันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นการยกเลิกเที่ยวบิน การยกเลิกการจองโรงแรม การยกเลิกกิจกรรมต่าง ๆ ไปจนถึงการชะลอการผลิตในภาคอุตสาหกรรม อันส่งผลต่อเนื่องไปสู่ผลกระทบด้านการค้าและการลงทุน จากผลกระทบดังกล่าว พบว่าในภาพรวมภาคเกษตร เริ่มติดลบมาตั้งแต่ปี 2562 ประมาณ 0.6% และเมื่อเกิดการระบาดปี 2563 ต้องติดลบมากขึ้นทั้งปีถึง 3.4% ภาคอุตสาหกรรมมีการขยายตัวในอัตราต่ำอยู่แล้วในปี 2562 การขยายตัวทั้งปีเป็นศูนย์และเมื่อเกิดการระบาดของ COVID-19 ต่อเนื่องทั้งปี จึงส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมรุนแรงในทุกไตรมาสตลอดปี ติดลบไปถึง 5.9% ภาคบริการปกติยังคงขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ดีตลอดปี 2562 แต่ในที่สุดก็ได้รับผลกระทบจากการระบาดของ COVID-19 ที่ยืดเยื้อไปตลอดทั้งปี ทำให้การขยายตัวของภาคบริการติดลบทุกไตรมาส 1.2% ถึง 12.1% ส่งผลไปถึงตลอดทั้งปี 2563 การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาบริการทั้งปีติดลบถึง 6.5% (ยงยุทธ แฉล้มวงษ์, 2564) ดังนั้น จึงเกิดปัญหาตามมาว่า ทุกคนควรจะทำอย่างไรเพื่อให้มีเงินสำรองเก็บไว้สำหรับอนาคตหรือสามารถใช้จ่ายได้อย่างไม่ขาดแคลน มีเงินใช้ยามฉุกเฉิน และมีเงินออม เพื่อให้สามารถเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็น ภาษีเงินเพื่อ และค่าใช้จ่ายเพื่อสนองความต้องการของบุคคล การวางแผนทางการเงินจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทุกคนที่ใช้ในการวางแผนในอนาคตข้างหน้าเนื่องจากชีวิตมีความไม่แน่นอนคาดคะเนไม่ได้ ไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นระหว่างทางที่จะไปสู่เป้าหมาย อาจจะพบเจออุปสรรคมากมายที่ขัดขวางทั้งเรื่องอายุ สุขภาพ เทคโนโลยีที่มีความทันสมัยเศรษฐกิจหรือพฤติกรรม ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้การวางแผนทางการเงินแต่ละบุคคลแตกต่างกัน (นราวัลลภ ศุภวงศ์, 2564)

ทั้งนี้ เศรษฐกิจพอเพียง เป็นกรอบแนวคิด ซึ่งมุ่งให้ทุกคนสามารถพึ่งพาตัวเองได้ รวมถึงการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น จนเกิดความยั่งยืน คำว่า พอเพียง คือ การดำเนินชีวิตแบบทางสายกลาง โดยตั้งอยู่บนหลักสำคัญสามประการ คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดี การวางแผนทางการเงินเมื่อนำหลักนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ จะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหลักเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำไปประยุกต์ในทุกสายงานทุกอาชีพ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการออม และการลงทุนได้เป็นอย่างดี ซึ่งทุกคนควรทำการวางแผนทางการเงินของตัวเอง โดยสามารถเริ่มทำได้ตั้งแต่อายุน้อย หรือตั้งแต่ยังไม่ได้ทำงาน ไม่มีเงินเดือน จนถึงประชาชนทั่วไป และจากสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันที่มีการแพร่ระบาดของ COVID-19 ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนในตำบลอากาศเพราะประชาชนร้อยละ 70 ประกอบอาชีพเกษตรกร (องค์การบริหารส่วนตำบลอากาศ, 2566) เมื่อมีการแพร่ระบาดของ COVID-19 ทำให้สถานการณ์เศรษฐกิจมีการผันผวนไม่แน่นอนไม่ว่าจะเป็นเรื่องของราคาน้ำมันที่สูงขึ้น ส่งผลให้ราคาอาหารและสิ่งของที่จำเป็นต่าง ๆ ต่อการดำรง

ชีวิตมีราคาที่สูงขึ้น และยังคงมีค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันเพิ่มขึ้น เนื่องจากต้องซื้อแมสกับเจลล้างมือเพื่อใช้ในการป้องกันเชื้อโควิด-19 ดังนั้นประชาชนในตำบลอากาศจึงควรให้ความสำคัญในเรื่องการวางแผนทางการเงิน ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้มีเงินเก็บสำรองเพียงพอต่อการใช้จ่ายยามจำเป็นหรือไว้ในอนาคต

จากงานวิจัยในอดีตมีการศึกษาการวางแผนทางการเงินในหลายมุมมอง เช่น ศึกษาถึงความสนใจและตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน ทักษะคิดต่อการก่อหนี้ และพฤติกรรมการออมเงิน (ดวงกมล สุวรรณล้วน, 2562; ศรีัญญา ศีกสงคราม และอนงค์นุช เทียนทอง, 2563) ศึกษาการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมพร้อมสู่วัยเกษียณ (เกษมณี การินทร์ และคณะ, 2561; ศศิณันท์ ศาสตรสาร, 2563; ชาญณรงค์ ชัยพัฒน์, 2563) ศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางด้านเศรษฐกิจ (ปรีวัตร ป้องพาล, 2563) ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (หทัยรัตน์ วรรณรู้ดี และคณะ, 2564; ภณิดา สุนทรไชย และคณะ, 2560) ทั้งนี้คนส่วนใหญ่มองว่าการวางแผนทางการเงินเป็นเรื่องไกลตัว เป็นเรื่องระยะยาว เป็นเรื่องที่ยุ่งยากและเกี่ยวข้องกับกลุ่มบุคคลในช่วงวัยที่กำลังมีรายได้จากการทำงานเท่านั้น ซึ่งความจริง คือ การวางแผนการเงินเป็นเรื่องใกล้ตัวและเกี่ยวข้องกับบุคคลทุกช่วงอายุ เพราะการวางแผนการเงินครอบคลุมทั้งการวางแผนรายได้และค่าใช้จ่าย การออม การลงทุน หนี้สินส่วนบุคคล การบริหารความเสี่ยงและการประกัน (กลางใจ แสงวิจิตร และคณะ, 2562, pp. 127-141) จะเห็นได้ว่าการวางแผนทางการเงินนั้นจึงเป็นเรื่องหนึ่งที่ไม่ควรมองข้าม จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในตำบลอากาศ อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในตำบลอากาศ อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในตำบลอากาศ อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร

บททวนวรรณกรรม

สมบุญ สารพัด และคณะ (2565) ศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานในจังหวัดชลบุรี พบว่า ประเภทของการวางแผนบริหารการเงินส่วนบุคคลที่กลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรีเลือกใช้มากที่สุดคือ การสร้างความมั่งคั่ง (ผ่านการวางแผนเงินออม วางแผนใช้จ่ายเงิน วางแผนหนี้สิน) โดยอายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลให้ประเภทการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน เพศที่แตกต่างกันส่งผลต่อประเภทการวางแผนทางการเงินที่แตกต่างกันด้านการสร้างความมั่นคง นอกจากนี้ สถานภาพที่แตกต่างกันส่งผลให้การตัดสินใจวางแผนการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกันในด้านการปกป้องความมั่งคั่ง

หทัยรัตน์ วรรณรู้ดี และคณะ (2565) ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัด

อุปราชธานี พบว่า อายุ ระดับการศึกษา สมาชิกครอบครัว และอาชีพที่ต่างกันส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน และปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ด้านภาวะเงินเฟ้อ ด้านอัตราดอกเบี้ย และด้านรายได้ - ค่าใช้จ่าย มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี ปัจจัยทางเศรษฐกิจทุกตัวสามารถพยากรณ์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สิทธิชัย ลีวิวัฒน์วงศ์ และคณะ (2564) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดพะเยา เขต 1 พบว่า ปัจจัยการรับรู้ข่าวสาร ทักษะคิดทางการเงิน และภาวะทางเศรษฐกิจส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดพะเยา เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปริวัตร ป้องพาล (2563) ศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางด้านเศรษฐกิจของครูและบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติงานและตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์กับความรู้การวางแผนการเงิน ส่วนภาระหนี้สิน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติการวางแผนการเงินและพฤติกรรมการปฏิบัติการวางแผนการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศรัณญา ศีกสงคราม และอนงค์นุช เทียนทอง (2563) ศึกษาอิทธิพลของความรู้และทัศนคติทางการเงินต่อการก่อหนี้ส่วนบุคคลในวัยทำงาน: หลักฐานการศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีหนี้สินส่วนใหญ่เกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์ รองลงมาคือ หนี้สินเกี่ยวกับยานพาหนะและหนี้สินส่วนบุคคล นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยด้านอายุ การสมรส ความรู้ทางการเงิน และทัศนคติทางการเงิน มีอิทธิพลต่อการก่อหนี้ในวัยเริ่มทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิสิทธิ์ ตระการไพโรจน์ (2563) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออมเพื่อการเกษียณอายุของกลุ่มคนวัยทำงาน Generation Y ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออมเพื่อการเกษียณ มี 5 ปัจจัย ได้แก่ 1) คุณภาพชีวิตหลังเกษียณ 2) ผลตอบแทนการออม 3) รายได้ 4) สวัสดิการหลังเกษียณ และ 5) อุปสรรคการออม และพบว่า เป้าหมายการออมกับเงินออมในปัจจุบันของกลุ่มคน Gen Y ยังไม่เพียงพอที่จะดำรงชีวิตในวัยเกษียณ ดังนั้น ทางหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องควรจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อสร้างความตระหนักในการออมเพื่อเริ่มต้นออมสำหรับการเกษียณอายุตั้งแต่วัยเริ่มทำงานเพื่อช่วยให้สามารถมีเงินออมสำหรับใช้จ่ายในอนาคตและในช่วงเกษียณอายุมีเพียงพอและทำตามเป้าหมายได้สำเร็จ

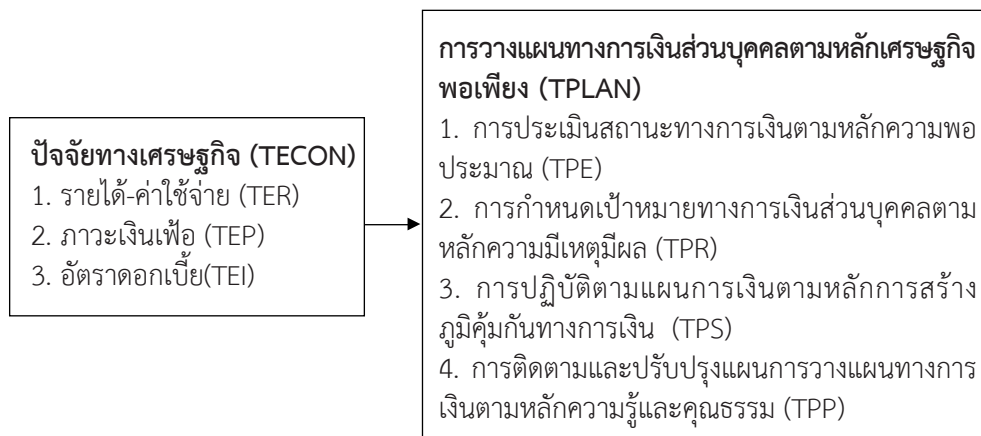
เอก ชุนหัชชาชัย (2563) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนที่เพิ่มเริ่มต้นการทำงาน ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลสูงสุด คือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านคุณภาพการให้บริการ และปัจจัยด้านทัศนคติ ตามลำดับ

ธนาพร ลิ้มสุวรรณโรจน์ (2562) ศึกษาการวางแผนทางการเงินของนักเรียนมัธยมปลายในกรุงเทพมหานคร พบว่า 1) นักเรียนส่วนมากมีทัศนคติในเรื่องการวางแผนทางการเงินในระดับดีมาก แต่ในเรื่องพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักเรียน

ส่วนมากจะมีพฤติกรรมในระดับพอใช้ 2) รายได้ของนักเรียนที่มาจากการทำงาน ทักษะคติ การตั้งเป้าหมายทางการเงิน การอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ในด้านการลงทุน การอบรมสั่งสอน จากเพื่อน/คนรู้จักในด้านการออม การเรียนรู้ด้วยตนเองในด้านการออม และการเรียนรู้ ด้วยตนเองในด้านการลงทุน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

ภาณิตา สุนทรไชย และคณะ (2560) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม พบว่า รายได้-ค่าใช้จ่าย และอัตราดอกเบี้ย เป็นตัวแปรที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ส่วนภาวะเงินเฟ้อ ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

H_1 : ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย (H_{1a}) ด้านภาวะเงินเฟ้อ (H_{1b}) และด้านอัตราดอกเบี้ย (H_{1c}) มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวม

H_2 : ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย (H_{2a}) ด้านภาวะเงินเฟ้อ (H_{2b}) และด้านอัตราดอกเบี้ย (H_{2c}) มีอิทธิพลต่อการประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ

H_3 : ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย (H_{3a}) ด้านภาวะเงินเฟ้อ (H_{3b}) และด้านอัตราดอกเบี้ย (H_{3c}) มีอิทธิพลต่อการกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุมีผล

H_4 : ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย (H_{4a}) ด้านภาวะเงินเฟ้อ (H_{4b}) และด้านอัตราดอกเบี้ย (H_{4c}) มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้าง

ภูมิคุ้มกันทางการเงิน

H_5 : ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย (H_{5a}) ด้านภาวะเงินเฟ้อ (H_{5b}) และด้านอัตราดอกเบี้ย (H_{5c}) มีอิทธิพลต่อการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือประชาชนที่มีภูมิลำเนาหรือผู้ที่อาศัย เรียน และประกอบอาชีพต่าง ๆ อยู่ในเขตตำบลอากาศ อำเภอบางบาล จังหวัดสุพรรณบุรี ในปี พ.ศ. 2564 ใช้วิธี Stratified Sampling โดยการแยกประชากรออกตามช่วงวัยจำนวน 17 หมู่ รวมทั้งสิ้น 7,328 คน (เทศบาลตำบลอากาศอำเภอบางบาล, 2564)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลอากาศ อำเภอบางบาล จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 400 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane (Yamane, 1967) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวกให้ได้จำนวนตามสัดส่วนแต่ละกลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและคุณภาพของเครื่องมือ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยประยุกต์บางส่วนมาจากงานวิจัยของ ภณิศา สุนทรไชยและคณะ (2560) ซึ่งแบบสอบถามจะแบ่งรายละเอียดของคำถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพการสมรส สมาชิกในครอบครัว รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจจำนวน 14 ข้อ ได้แก่ รายได้-ค่าใช้จ่าย จำนวน 6 ข้อ ภาวะเงินเฟ้อ จำนวน 3 ข้อและอัตราดอกเบี้ย จำนวน 5 ข้อเป็นคำถามที่วัดระดับความคิดเห็นแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งการวัดความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงจำนวน 26 ข้อ ได้แก่ การประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ จำนวน 6 ข้อ การกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุผล จำนวน 5 ข้อ การปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน จำนวน 8 ข้อ และการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม จำนวน 7 ข้อ เป็นแบบสอบถามที่การวัดระดับการปฏิบัติแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งการวัดระดับปฏิบัติเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

1. ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามโดยประยุกต์บางส่วนมาจากงานวิจัยของ ภณิตา สุนทรไชย และคณะ (2560)

3. นำเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแบบสอบถาม โดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา IOC พบว่า ข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องสูงกว่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าแบบสอบถามนั้นวัดได้ในเรื่องที่ต้องการวัด (Rovinelli and Hambleton (1977) หลังจากนั้นก็นำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่มีใช้ตัวอย่าง จำนวน 30 ราย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทดสอบโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.714 - 0.949 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามนั้นมีคุณภาพเพียงพอที่จะนำไปเก็บข้อมูลต่อไปได้ (Nunally and Bernstein, 1994)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามด้วยตนเองโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างตามสะดวก จำนวน 17 หมู่บ้าน ในเขตตำบลอากาศ อำเภอบ้านนา จังหวัดสกลนคร จำนวน 400 ชุด และได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด 400 ชุด ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา พบว่า มีความสมบูรณ์ทั้ง 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 จึงนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา เป็นการอธิบายภาพรวมของตัวแปรในรูปของค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (รังสรรค์ สิงห์เลิศ. 2551)

ค่าเฉลี่ย 5.00 - 4.21 หมายถึง มีความคิดเห็นหรือระดับปฏิบัติมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 4.20 - 3.41 หมายถึง มีความคิดเห็นหรือระดับปฏิบัติมาก

ค่าเฉลี่ย 3.40 - 2.61 หมายถึง มีความคิดเห็นหรือระดับปฏิบัติปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 2.60 - 1.81 หมายถึง มีความคิดเห็นหรือระดับปฏิบัติน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.80 - 1.00 หมายถึง มีความคิดเห็นหรือระดับปฏิบัติน้อยที่สุด

2. สถิติเชิงอนุมาน เป็นการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ ซึ่งมีสมการการถดถอยพหุคูณ ดังนี้

$$\text{Equation 1: TPLAN} = \beta_0 + \beta_{01} \text{TER} + \beta_{02} \text{TEP} + \beta_{03} \text{TEI} + \varepsilon_1$$

$$\text{Equation 2: TPE} = \beta_{04} + \beta_{05} \text{TER} + \beta_{06} \text{TEP} + \beta_{07} \text{TEI} + \varepsilon_2$$

$$\text{Equation 3: TPR} = \beta_{08} + \beta_{09} \text{TER} + \beta_{10} \text{TEP} + \beta_{11} \text{TEI} + \varepsilon_3$$

$$\text{Equation 4: TPS} = \beta_{12} + \beta_{13} \text{TER} + \beta_{14} \text{TEP} + \beta_{15} \text{TEI} + \varepsilon_4$$

$$\text{Equation 5: TPP} = \beta_{16} + \beta_{17} \text{TER} + \beta_{18} \text{TEP} + \beta_{19} \text{TEI} + \varepsilon_5$$

โดยกำหนดให้:

TECON หมายถึง ปัจจัยทางเศรษฐกิจโดยรวม

TER หมายถึง รายได้-ค่าใช้จ่าย

TEP หมายถึง ภาวะเงินเฟ้อ

TEI หมายถึง อัตราดอกเบี้ย

TPLAN หมายถึง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวม

TPE หมายถึง ประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ

TPR หมายถึง กำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุมีผล

TPS หมายถึง ปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน

TPP หมายถึง การติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม

β_0 หมายถึง ค่าคงที่

β_{01-19} หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย

ε_{1-5} หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	119	29.75
หญิง	281	70.25
2. อายุ		
ไม่เกิน 25 ปี	113	28.25
26-40 ปี	176	44.00
41-55 ปี	103	25.75
56 ปีขึ้นไป	8	2.00
3. ระดับการศึกษา		
ไม่เกิน ป.6	32	8.00
ไม่เกิน ม.6/ปวช	105	26.25
ระดับ ปวท/ปวส	60	15.0
ระดับปริญญาตรี	183	45.75
มากกว่าระดับปริญญาตรี	20	5.00
4. อาชีพ		
นักศึกษา	69	17.25
ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/ ข้าราชการบำนาญ	88	22.00
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	13	3.25
ธุรกิจส่วนตัว	97	24.25
ลูกจ้าง/พนักงานรัฐ	124	31.00
ผู้ประกอบการ	9	2.25
5.สถานภาพการสมรส		
โสด	187	46.75
สมรส	201	50.25
หย่าร้าง/แยกทาง	7	1.75
แยกกันอยู่	5	1.25
6.สมาชิกในครอบครัว		
ไม่เกิน 2 คน	23	5.75
3-4 คน	270	67.5
5-6 คน	97	24.25
7 คน ขึ้นไป	10	2.50

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7.รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ไม่เกิน 5,000 บาท	20	5.00
5,001-10,000 บาท	120	30.00
10,001-20,000 บาท	162	40.50
20,001-30,000 บาท	82	20.50
30,001 บาท ขึ้นไป	16	4.00
8.ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน		
ไม่เกิน 5,000 บาท	78	19.50
5,001-10,000 บาท	231	57.75
10,001-20,000 บาท	73	18.25
20,001-30,000 บาท	15	3.75
30,001 บาท ขึ้นไป	3	0.75

จากตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 70.25 มีช่วงอายุระหว่าง 26-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมาคือช่วงอายุไม่เกิน 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.25 มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 45.75 รองลงมาคือระดับการศึกษาไม่เกิน ม.6/ปวช. คิดเป็นร้อยละ 26.25 ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้าง/พนักงานรัฐ คิดเป็นร้อยละ 31 รองลงมาคือประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 24.25 สถานภาพสมรสคิดเป็นร้อยละ 50.25 รองลงมาคือโสด ร้อยละ 46.75 มีสมาชิกในครอบครัวจำนวน 3-4 คน คิดเป็นร้อยละ 67.50 รองลงมาคือมีสมาชิกในครอบครัว 5-6 คน ร้อยละ 24.25 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.50 รองลงมาคือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 57.75 รองลงมาคือมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.50

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของปัจจัยทางเศรษฐกิจและระดับปฏิบัติของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยทางเศรษฐกิจรายด้าน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. รายได้-ค่าใช้จ่าย (TER)	3.70	0.93	มาก
2. ภาวะเงินเฟ้อ (TEP)	3.35	0.98	ปานกลาง
3. อัตราดอกเบี้ย (TEI)	3.42	0.92	มาก
ปัจจัยทางเศรษฐกิจโดยรวม(TECON)	3.49	0.83	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.49$) เมื่อเป็นรายด้านโดยเรียงจากค่ามากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.70$) รองลงมาคือด้านอัตราดอกเบี้ยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.42$) และด้านภาวะเงินเฟ้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.35$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงรายด้าน

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปฏิบัติ
1.ประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ (TPE)	3.79	0.92	มาก
2.กำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุมีผล (TPR)	3.77	0.96	มาก
3.การปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน (TRS)	3.71	0.97	มาก
4. การติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม (TPP)	3.78	0.34	มาก
การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวม (TPLAN)	3.76	0.89	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.76$) เมื่อเป็นรายด้านโดยเรียงจากค่ามากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.79$) รองลงมาคือด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.78$) ด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุมีผลมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.77$)และด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงินมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.71$) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

Variables	TER	TEP	TEI	TPE	TPR	TPS	TPP	TECON	TPLAN	VIFs
Mean	3.70	3.35	3.42	3.79	3.77	3.71	3.78	3.49	3.76	
S.D.	0.937	0.987	0.927	0.924	0.962	0.971	0.934	0.835	0.893	
TER	1									1.818
TEP	.589**	1								2.279
TEI	.651**	.735**	1							2.584
TPE	.774**	.504**	.594**	1						
TPR	.758**	.497**	.596**	.857**	1					
TPS	.776**	.507**	.595**	.862**	.864**	1				
TPP	.745**	.493**	.563**	.829**	.818**	.861**	1			
TECON	.847**	.886**	.903**	.708**	.700**	.710**	.681**	1		
TPLAN	.811**	.531**	.623**	.941**	.940**	.953**	.931**	.743**	1	

** $p < .05$

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจโดยรวม (TECON) มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวม (TPLAN) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.743 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย (TER) มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงด้านการประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ (TPE) ด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุผล (TPR) ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน (TPS) และด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม (TPP) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.774 0.758 0.776 และ 0.745 ตามลำดับ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านภาวะเงินเฟ้อ (TEP) มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงด้านการประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ (TPE) ด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุผล (TPR) ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน (TPS) และด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม (TPP) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.504 0.497 0.507 และ 0.493 ตามลำดับ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านอัตราดอกเบี้ย (TEI) มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงด้านการประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความ

พอประมาณ (TPE) ด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุผล (TPR) ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน (TPS) และด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม (TPP) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าความสัมพันธ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.594 0.596 0.595 และ 0.563 ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันเอง ซึ่งอาจเกิดปัญหา Multicollinearity ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบ Multicollinearity โดยใช้ค่า VIFs ปรากฏว่าค่า VIFs ของตัวแปรอิสระปัจจัยทางเศรษฐกิจในแต่ละด้านมีค่าระหว่าง 1.818-2.584 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันในระดับที่ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity (Hair et al., 2010)

ตารางที่ 5 ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวม

$$\text{Equation 1 : } TPIAN = \beta_0 + \beta_{01} TER + \beta_{02} TEP + \beta_{03} TEI + \varepsilon_1$$

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	.747	.112		6.658	.000
ด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย (TER)	.671***	.037	.704	18.176	.000
ด้านภาวะเงินเฟ้อ (TEP)	-.009	.039	-.010	-.225	.822
ด้านอัตราดอกเบี้ย (TEI)	.166***	.044	.172	3.730	.000

Adjusted R Square = 0.671, F = 271.794, R=0.820, R square =0.673, D.W = 1.500, ** $p < 0.05$, *** $p < 0.01$

จากตารางที่ 5 พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย และด้านอัตราดอกเบี้ย มีอิทธิพลเชิงบวกกับการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($b_{01} = 0.671, p < 0.01$, $b_{03} = 0.166, p < 0.01$) ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านภาวะเงินเฟ้อไม่มีอิทธิพลกับการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($b_{02} = -0.009, p > 0.05$) ดังนั้น จึงยอมรับ H_{1a} และ H_{1c} และปฏิเสธ H_{1b}

ตารางที่ 6 ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงด้านการประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ

$$\text{Equation 2: TPE} = \beta_{04} + \beta_{05} \text{TER} + \beta_{06} \text{TEP} + \beta_{07} \text{TEI} + \varepsilon_2$$

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	.816***	.126		6.457	.000
ด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย (TER)	.665***	.042	.675	16.010	.000
ด้านภาวะเงินเฟ้อ (TEP)	-.014	.044	-.015	-.321	.748
ด้านอัตราดอกเบี้ย (TEI)	.165***	.050	.166	3.301	.001

Adjusted R Square = 0.610, F =209.179, R=0.783, R square =0.613, D.W = 1.621,**p<0.05, ***p<0.01

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย และด้านอัตราดอกเบี้ย มีอิทธิพลเชิงบวกกับการประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($b_{05} = 0.665, p < 0.01$; $b_{07} = 0.165, p < 0.01$) ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านภาวะเงินเฟ้อไม่มีอิทธิพลกับการประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($b_{06} = -0.014, p > 0.05$) ดังนั้น จึงยอมรับ H_{2a} และ H_{2c} และปฏิเสธ H_{2b}

ตารางที่ 7 ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุมีผล

$$\text{Equation 3: TPR} = \beta_{08} + \beta_{09} \text{TER} + \beta_{10} \text{TEP} + \beta_{11} \text{TEI} + \varepsilon_3$$

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	.709***	.135		5.255	.000
ด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย (TER)	.665***	.044	.648	14.998	.000
ด้านภาวะเงินเฟ้อ (TEP)	-.027	.047	-.027	-.566	.572
ด้านอัตราดอกเบี้ย (TEI)	.202***	.053	.194	3.776	.000

Adjusted R Square = 0.591, F = 192.817 R=0.770, R square =0.594, D.W = 1.692,**p<0.05, ***p<0.01

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย และด้านอัตราดอกเบี้ย มีอิทธิพลเชิงบวกกับการกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุมีผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($b_{09} = 0.665, p < 0.01$, $b_{11} = 0.202, p = 0.01$) ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านภาวะเงินเฟ้อไม่มีอิทธิพลกับการกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุมีผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($b_{10} = -0.027, p > 0.05$) ดังนั้น จึงยอมรับ H_{3a} และ H_{3c} และปฏิเสธ H_{3b}

ตารางที่ 8 ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน
Equation 4: $TPS = \beta_{12} + \beta_{13}TER + \beta_{14}TEP + \beta_{15}TEI + \varepsilon_4$

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	.575***	.132		4.343	.000
ด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย (TER)	.701***	.044	.677	16.118	.000
ด้านภาวะเงินเฟ้อ (TEP)	-.009	.046	-.010	-.204	.838
ด้านอัตราดอกเบี้ย (TEI)	.169***	.052	.162	3.227	.001
Adjusted R Square = 0.613, F = 212.001, R=0.785, R square =0.616, D.W = 1.478, **p<0.05, ***p<0.01					

จากตารางที่ 8 พบว่า แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย และด้านอัตราดอกเบี้ยที่มีอิทธิพลเชิงบวกกับการปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($b = 0.701, p < 0.01, b = 0.169, p = 0.01$) ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านภาวะเงินเฟ้อไม่มีอิทธิพลกับการปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($b = -0.009, p > 0.05$) ดังนั้น จึงยอมรับ H_{4a} และ H_{4c} และปฏิเสธ H_{4b}

ตารางที่ 9 ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม

Equation 5: $TPP = \beta_{16} + \beta_{17}TER + \beta_{18}TEP + \beta_{19}TEI + \varepsilon_5$

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	.889***	.136		6.562	.000
ด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย (TER)	.651***	.045	.653	14.615	.000
ด้านภาวะเงินเฟ้อ (TEP)	.015	.047	.016	.316	.752
ด้านอัตราดอกเบี้ย (TEI)	.127**	.054	.126	2.369	.018
Adjusted R Square = 0.562, F = 171.517, R=0.752, R square =0.565, D.W = 1.531, **p<0.05, ***p<0.01					

จากตารางที่ 9 พบว่า แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย และด้านอัตราดอกเบี้ยมีอิทธิพลเชิงบวกกับการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($b_{17} = 0.651, p < 0.01, b_{19} = 0.127, p < 0.05$) ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านภาวะเงินเพื่อไม่มีอิทธิพลกับการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($b_{18} = 0.015; p > 0.05$) ดังนั้น จึงยอมรับ H_{5a} และ H_{5c} และปฏิเสธ H_{5b}

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย และด้านอัตราดอกเบี้ยมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งโดยรวม และรายด้านทั้ง 4 ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภณิดา สุนทรไชย และคณะ (2560) เกษมะณีการินทร์และคณะ (2561) และหทัยรัตน์ ควรรู้ดี และคณะ (2565) ที่พบว่ารายได้-ค่าใช้จ่าย และอัตราดอกเบี้ยเป็นตัวแปรที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงทั้งนี้ก่อนประชาชนจะตัดสินใจในการออมจำเป็นต้องพิจารณาค่าใช้จ่ายในครัวเรือน และอัตราดอกเบี้ย เพราะหากรายได้-ค่าใช้จ่าย เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามกับที่คาดหวังไว้อาจจะส่งผลกระทบต่อ การวางแผนทางการเงินที่กำหนดไว้ ดังนั้น ภาครัฐและเอกชน 1) ควรมีกิจกรรมชักนำความรู้ด้านการวางแผนทางการเงินที่สำคัญให้กับประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการออมเงินในระยะยาว 2) ควรหามาตรการในการกระตุ้นการออม เพื่อจูงใจให้ประชาชนมีความต้องการในการออมมากขึ้น 3) ส่งเสริมและพัฒนาพฤติกรรมด้านการบริหารจัดการทางการเงิน รวมถึงการจ่ายชำระหนี้ และพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถบริหารรายจ่ายให้เหมาะสมกับรายได้ มีการวางแผนและไตร่ตรองอย่างรอบคอบก่อนการตัดสินใจใช้จ่ายใช้สอยหรือก่อหนี้ และ 4) ควรมีการติดตามการวางแผนทางการเงิน จะได้ทราบปัญหาและอุปสรรคในการวางแผนทางการเงิน เพื่อหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ทันเวลา ทั้งนี้ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้ประชาชนสามารถเท่าทันแรงกระตุ้นจากการส่งเสริมการตลาดที่รุนแรงในปัจจุบัน เป็นการเตรียมคนเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) และป้องกันความเสี่ยงทางการเงินของประชาชนเมื่อมีวิกฤติทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นในอนาคต

ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านภาวะเงินเพื่อไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งโดยรวมและรายด้านทั้ง 4 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภณิดา สุนทรไชย และคณะ (2560) ที่พบว่าประชาชนส่วนมากยังไม่เข้าใจความหมายของเงินเพื่อและผลกระทบทางเศรษฐกิจจากภาวะเงินเพื่อ ดังนั้นการสื่อสารควรเน้นความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะเงินเพื่อให้ประชาชนได้รับความรู้มากขึ้น ทั้งนี้ ข้อมูลยืนยันจากธนาคารแห่งประเทศไทยที่ได้ทำการสำรวจทักษะทางการเงินของไทย (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2563) พบว่านิยามเงินเพื่อ เป็นหัวข้อที่เป็นจุดอ่อนอันดับแรกของคนไทย นั้นหมายความว่า ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะเงินเพื่อที่

ถูกต้อง ดังนั้น ภาครัฐและเอกชน ควรมุ่งเน้นการยกตัวอย่างที่เกี่ยวกับสถานการณ์ในชีวิตจริงประกอบการอธิบายหลักการ เพื่อให้คนทั่วไปรู้จัก และเข้าใจได้ง่าย อันนำไปสู่การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านภาวะเงินได้ในชีวิตประจำวัน และหากมีการวิจัยต่อไป จำเป็นต้องสังเคราะห์ข้อคำถามเกี่ยวกับเงินเพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อให้ข้อคำถามนั้นสามารถเป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านภาวะเงินเพื่อสะท้อนนิยามของภาวะเงินเพื่อที่ถูกต้อง เพื่อที่จะสามารถตรวจสอบปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านภาวะเงินเพื่อว่ามีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลจริงหรือไม่ อย่างไร

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตตำบลอากาศ อำเภอบ้านนา จังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอย พบว่า จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีช่วงอายุระหว่าง 26-40 ปี มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีสถานภาพสมรสมีสมาชิกในครอบครัว 3-4 คนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพลูกจ้าง/พนักงานรัฐ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท และมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนส่วนใหญ่ 5,001-10,000 บาท ผลทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย และด้านอัตราดอกเบี้ยมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านภาวะเงินเพื่อไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

สรุปสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 10 สรุปสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่	สมมติฐานที่ตั้งไว้	ผลการวิจัย
H _{1a}	ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านรายได้-ค่าใช้จ่ายมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวม	ยอมรับ
H _{1b}	ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านภาวะเงินเพื่อ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวม	ปฏิเสธ
H _{1c}	ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านอัตราดอกเบี้ย มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวม	ยอมรับ
H _{2a}	ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านรายได้-ค่าใช้จ่ายมีอิทธิพลต่อการประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ	ยอมรับ
H _{2b}	ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านภาวะเงินเพื่อ มีอิทธิพลต่อการประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ	ปฏิเสธ
H _{2c}	ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านอัตราดอกเบี้ย มีอิทธิพลต่อการประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ	ยอมรับ
H _{3a}	ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านรายได้-ค่าใช้จ่ายมีอิทธิพลต่อการกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุมีผล	ยอมรับ
H _{3b}	ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านภาวะเงินเพื่อ มีอิทธิพลต่อการกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุมีผล	ปฏิเสธ
H _{3c}	ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านอัตราดอกเบี้ย มีอิทธิพลต่อการกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุมีผล	ยอมรับ
H _{4a}	ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านรายได้-ค่าใช้จ่ายมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน	ยอมรับ
H _{4b}	ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านภาวะเงินเพื่อ มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน	ปฏิเสธ
H _{4c}	ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านอัตราดอกเบี้ย มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน	ยอมรับ
H _{5a}	ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านรายได้-ค่าใช้จ่าย มีอิทธิพลต่อการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม	ยอมรับ
H _{5b}	ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านภาวะเงินเพื่อ มีอิทธิพลต่อการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม	ปฏิเสธ
H _{5c}	ปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านอัตราดอกเบี้ย มีอิทธิพลต่อ การติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม	ยอมรับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1. จากการวิจัยพบว่าประชาชนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านรายได้-ค่าใช้จ่ายในเรื่องการบันทึกรายได้-ค่าใช้จ่ายซึ่งเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แสดงให้เห็นว่าประชาชนมีการบันทึกรายได้-ค่าใช้จ่ายต่ำ ดังนั้นประชาชนควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องการบันทึกรายได้-ค่าใช้จ่ายอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ทราบถึงข้อบกพร่องทางการเงินว่ามีส่วนไหนที่ต้องลดบ้าง

2. จากการวิจัยพบว่าประชาชนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านภาวะเงินเฟ้อในเรื่องการใช้จ่ายไม่เป็นไปตามแผนที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แสดงให้เห็นว่าประชาชนมีการใช้จ่ายไม่เป็นไปตามแผนที่ตั้งไว้ ดังนั้นประชาชนควรมีการเคร่งครัดหรือมีระเบียบในเรื่องของการใช้จ่ายให้เป็นไปตามแผนมากขึ้นเพื่อให้การวางแผนทางการเงินให้ประสบความสำเร็จ รวมถึงภาครัฐ ควรส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องภาวะเงินเฟ้อ เพื่อให้ประชาชนเกิดความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

3. จากการวิจัยพบว่าประชาชนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้านอัตราดอกเบี้ย ในเรื่องการกู้ยืมและการวางแผนเงินออมไม่คำนึงถึงอัตราดอกเบี้ย ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แสดงให้เห็นว่าประชาชนมีการกู้ยืมและการวางแผนเงินออมไม่คำนึงถึงอัตราดอกเบี้ย ดังนั้นภาครัฐควรสร้างความตระหนักรู้ในเรื่องอัตราดอกเบี้ยให้กับประชาชนเพราะถ้าไม่คำนึงถึงอัตราดอกเบี้ยก่อนกู้ยืมอาจทำให้มีภาระหนี้สินที่ต้องจ่ายในแต่ละงวดมากเกินกำลังชำระหนี้ได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึง ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในตำบลอากาศ อำเภอบางบาล จังหวัดสุพรรณบุรีเท่านั้น จึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในพื้นที่อื่น เช่น ประชาชนในเขตพื้นที่อื่นๆ ในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกครบถ้วน และสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กลางใจ แสงวิจิตร, ธนาวุธ แสงภาคนีย์, พรทิพย์ จิระธำรง, พเนิน อินทระ, ศรสนีย์ สังข์สุวรรณ, และภูมิ ชี้เจริญ. (2562). การเปรียบเทียบความรู้และพฤติกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคลก่อนและหลังเรียนรายวิชาการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. *Hatyai Academic Journal*, 17(2), 127-141.
- เกษมะณี การินทร์, ระวีพรรณ อุดรินทร์, รัชนิกร บวรชาติ และณัฐภูมิ ชุขวัณ. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมพร้อมสู่วัยเกษียณของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. *สยามวิชาการ*, 19(1), 37-53.
- ชาญณรงค์ ชัยพัฒน์. (2563). *ความยั่งยืนทางการเงินส่วนบุคคลและพฤติกรรมการออมการลงทุนเพื่อวัยเกษียณ*. (ปริญญาคุชฌีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- ดวงกมล สุวรรณล้วน. (2562). *ความสนใจและความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินและพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง*. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์), มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- เทศบาลอำเภออากาศอำนวย.(2564).*ข้อมูลพื้นฐานอำเภออากาศอำนวย*. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 มกราคม 2565 จาก https://www.akatumnuay.go.th/index.php?option=com_content&task=view&id=35&Itemid=129.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย.(2563). *รายงานผลการสำรวจทักษะทางการเงินของไทย*. สืบค้นเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2566 จาก <https://www.bot.or.th/th/satang-story.html>.
- ธนาพ ลิ้มสุวรรณโรจน์. (2562). *การวางแผนทางการเงินของนักเรียนมัธยมปลายในกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์), สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- นราวัลลภ ศุภวงศ์.(2564).*ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินในคนวัยทำงาน*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์).มหาวิทยาลัยสยาม. กรุงเทพมหานคร
- ปรีวัตร ป้องพาล. (2563). *การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางด้านเศรษฐกิจของครูและบุคลากรทางการศึกษา*. รายงานวิจัย. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร.
- ภณิตา สุนทรไชย,ทววรรณ อภิโชติชนกุล,และกอบชัย นิกรพิทยา.(2560). *การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม*. รายงานวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ยงยุทธ แฉล้มวงษ์. (2564). *ผลกระทบ COVID-19 ระบาดรอบ 2 ต่อเนื่องรอบ 3 กับทิศทางตลาดแรงงานไทย*. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 กันยายน 2566 จาก <https://tdri.or.th/2021/04/covid-19-2-3-affected-thai-labor-market/>
- รังสรรค์ สิงห์เลิศ. (2551). *ระเบียบวิธีวิจัยและการใช้สถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. มหาสารคาม : ทริปเพิ้ล กรุ๊ป.

- สมบุรณ์ สารพัด, ศิริบุษ อินละคร และชไมพร ชินโชติ. (2565). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานในจังหวัดชลบุรี. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(2), 218-234.
- สิทธิชัย ลีวิวัฒน์วงศ์, วัลลพ ล้อมตะคุ, ปาลิตา คำยัน, กัญญาณัฐ ชิดชม และศุภานันท์ ตั้ง. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดพะเยา เขต 1. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 41(2), 103-111.
- ศรัญญา ศักสงคราม และ อนงค์นุช เทียนทอง. (2563). อิทธิพลของความรู้และทัศนคติทางการเงินต่อการก่อหนี้ส่วนบุคคลในวัยทำงาน: หลักฐานการศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 2(5), 73-87.
- ศศินันท์ ศาสตรสาระ. (2563). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. งานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 12 “ศาสตร์พระราชา และการวิจัยเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตในยุค Disruptive Technology ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ระหว่างวันที่ 9-10 กรกฎาคม 2563.
- หทัยรัตน์ ควรรู้ดี, มาลินี ศรีไมตรี และอรรธรณ ตามสีวัน. (2565). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนตำบลคำไฮใหญ่ อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี. *วารสารการจัดการและการพัฒนา, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, 9(1), 107-122.
- องค์การบริหารส่วนตำบลอากาศ. (2566). แผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 กันยายน 2566 จาก https://www.akatumnuay.go.th/index.php?option=com_content&task=view&id=35&Itemid=129
- อภิสิทธิ์ ตระการไพโรจน์. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออมเพื่อการเกษียณอายุของกลุ่มคนวัยทำงาน Generation Y ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร.
- เอก ชูณหัชชาชัย. (2563). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนที่เพิ่งเริ่มต้นการทำงานในกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.)*, 26(2), 13-23.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate Data Analysis: A Global Perspective* (7th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Nunnally, J.C. and Bernstein, I.H. (1994) The Assessment of Reliability. *Psychometric Theory*, 3, 248-292.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*. 2, 49-60.
- Yamane, T. (1967). *Statistics, An Introductory Analysis* (2nd Ed.), New York: Harper and Row.